ΑΡΙΘ. 22. ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1857. ΕΤΟΣ Α'.

ΑΣΤΗΡ
ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Εντὸς . . . . . Δραχ. 22.
Εκτὸς . . . . . 26.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Διὰ τὰς Διατριβὰς τὸν στίχ. λ. 25.
Διὰ τὰ Δικαστικὰ τὸν στίχ. λ. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ

Μετὰ δίμηνον διακοπὴν ἐπαναλαμβάνεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων καὶ ἐν τοῖς Ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Ἑρμουπόλεως, ἅτινα εὑρίσκονται ἤδη πλήρη μαθητῶν, οὐ μόνον ἐντοπίων, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τῶν πέριξ νήσων, μετὰ πολλοῦ πόθου συνδραμόντων. Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ προθυμία τῶν γονέων, καὶ λίαν εὐχάριστος ἡ θέα τῶν ἀπὸ τῆς ά. τοῦ παρόντος μηνὸς πληρούντων τὰ βιβλιοπωλεῖα μαθητῶν, καὶ πανταχοῦ τῆς πόλεως περιτρεχόντων πρὸς παρασκευὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν ἔναρξιν. Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Ἑρμουπόλεως εἶναι ἀξιέπαινος διὰ τὴν πρόθυμον χορηγίαν τῶν διδακτικῶν βιβλίων εἰς πάντας τοὺς ἀπόρους μαθητάς, οὓς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις εὑρίσκει τις σωρηδὸν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Δημαρχίας μετὰ τῶν πατέρων ἢ τῶν μητέρων αὐτῶν, φέροντας εἰς χεῖρας ἀποδείξεις τῶν ἁρμοδίων Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων, καὶ κατ' αὐτὰς λαμβάνοντας ὅσα ἀναγκαιοῦσιν αὐτοῖς διδακτικὰ βιβλία.

Ἐὰν ἦναι ἀληθὲς, ὅτι ἀρίστη βάσις τῆς κοινωνικῆς εὐδαιμονίας εἶναι ἡ τῶν νέων ἐκπαίδευσις, ἡ πολιτεία ἡμῶν, ἐν ᾗ τοσοῦτος ἐπικρατεῖ πόθος μαθήσεως, παρουσιάζει εἰς τὰ ὄμματα τοῦ προσεκτικοῦ παρατηρητοῦ ἄριστον οἰωνὸν τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος, οὕτω φρονίμως οἰκοδομουμένου ἐπὶ βάσεως ἀκλονήτου, τῆς τῶν νέων παιδείας. Μέγα λοιπὸν καὶ σημαντικὸν εἶναι τὸ ἔργον τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων· καὶ ὡς τοιοῦτον δικαίως ἐφελκύει τὴν προσοχὴν παντὸς Ἕλληνος· καὶ πολὺ δικαιότερον ἡ τοιαύτη προσοχὴ εἶναι ἐντονωτέρα ἐν Ἑρμουπόλει, ὅπου πρὸς τοῖς ἐντοπίοις οὐκ ὀλίγοι συρρέουσι πανταχόθεν παῖδες ὁμογενῶν πρὸς ἀπόλαυσιν παιδείας Ἑλληνικῆς, ἧς ἀδύνατον νὰ τύχωσιν εἰς τοὺς ξένους τόπους, ἐν οἷς κατ' ἀνάγκην διατρίβουσιν.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἐξετάζοντες καὶ ἡμεῖς τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν ἐν τῷ παρόντι νὰ παρατηρήσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ἐν Ἑρμουπόλει ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτὴν, ὑπὸ μόνης ἐμπνεόμενοι τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἴδωμεν διατηρουμένην τὴν δικαίαν ὑπόληψιν, ἧς μέχρι τοῦδε ἀπολαύει ἡ Ἑρμούπολις διὰ τὰ ἐν αὐτῇ Ἐκπαιδευτήρια, καὶ ἥτις (ὃ μὴ γένοιτο) κινδυνεύει νὰ ἐλαττωθῇ, ἢ καὶ νὰ ἐκλίπῃ παντάπασι, διὰ τὴν ἀπληστίαν λογιωτάτων τινῶν, οἵτινες ἐπ' ἐσχάτων ἀνεφάνησαν ἐν Ἑρμουπόλει νέοι παιδαγωγοὶ, λόγῳ μὲν νέον καὶ τέλειον τρόπον διδασκαλίας καὶ παιδαγωγίας ὑποσχόμενοι, πράγματι δὲ ἀτιμάζοντες ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα.

Εἴπομεν ἤδη, ὅτι οὐκ ὀλίγοι τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὁμογενῶν ἀποστέλλουσιν ἐνταῦθα τὰ τέκνα των πρὸς ἐκπαίδευσιν, καὶ 150 περίπου μαθηταὶ τοιοῦτοι ὑπάρχουσι κατ' ἔτος εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἑρμουπόλεως, πολλὰς εὑρίσκοντες εὐκολίας ὡς πρὸς τὴν διαμονὴν αὐτῶν· διότι οἱ μὲν πλουσιώτεροι εὑρίσκουσι τρία Ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια, τὸ τοῦ Κ. Κρίσπη, τὸ τοῦ Κ. Ἀντωνιάδου, καὶ τὸ τοῦ Κ. Εὐαγγελίδου, ἐν οἷς δύνανται νὰ δώσωσιν ὑποτρόφους τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, δαπανῶντες κατὰ μῆνα 120 Δραχμὰς διὰ τὴν τροφὴν καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν· οἱ δὲ μετριωτέρας καταστάσεως εὑρίσκουσι διαφόρους οἰκογενείας, ἐν αἷς παραδίδουσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα ἐπὶ μετριωτέρᾳ ἀμοιβῇ τῶν 120 Δραχμῶν· καὶ τέλος πάντων οἱ ἐνδεεῖς ἐνοικιάζοντες ἀνὰ δυο ἢ τρεῖς ἰδιαίτερα δωμάτια συνοικοῦσι καὶ συσπουδάζουσιν, ἀναλόγως τῶν μέσων αὐτῶν δαπανῶντες, καὶ φρονίμως ἐξοικονομούμενοι·

Ἀλλὰ φυσικῷ τῷ λόγῳ ἡ συρροὴ πολλῶν τοιούτων μαθητῶν ἐκίνησε τὴν ἐπιθυμίαν καὶ πολλῶν ἄλλων νὰ συστήσωσιν ὑποτροφεῖα ἢ μαθητοτροφεῖα, καὶ νὰ δέχωνται μαθητὰς ὑποτρόφους πρὸς ἴδιον ὄφελος. Καὶ δημόσιοι λοιπὸν καὶ ἰδιωτικοὶ Διδάσκαλοι προεκήρυξαν τὴν σύστασιν τοιούτων ὑποτροφείων, καὶ ἤρξαντο συλλέγοντες πανταχόθεν μαθητάς. Δὲν κατηγοροῦμεν τοὺς τοιούτους, οὐδὲ νομίζομεν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀποκλειστικῶς πρέπει νὰ γίνηται ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ἀνθρώπων· τοὐναντίον μάλιστα φρονοῦμεν, ὅτι ὅσῳ περισσότερα ὑποτροφεῖα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πόλει, τόσῳ εὐκολώτερον δύνανται ν' ἀποκαταστήσωσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπὶ τούτῳ προσερχόμενοι πατέρες. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι δὲν εἶναι ἴδιον λογίων ἀνδρῶν νὰ περιτρέχωσι τὰς οἰκίας τῶν πολιτῶν, ζητοῦντες καὶ παρακαλοῦντες ν' ἀποσύρωσι τὰ τέκνα των ἀπὸ τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος, καὶ νὰ τὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς, ὑποσχόμενοι τὸ τῆς παροιμίας λευκοὺς κόρακας πτηνάς τε χελώνας. Δὲν εἶναι ἴδιον λογίων ἀνδρῶν, ἅμα ἀτμοκίνητον ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸν λιμένα, νὰ σπεύδωσιν εἰς αὐτὸ διὰ λέμβου, ὡς οἱ ξενοδόχοι, καὶ περιερχόμενοι ἐν τῷ ἀτμοκινήτῳ νὰ ἐρωτῶσιν, ἔχει κανεὶς παιδὶ διὰ Σχολεῖον; Δὲν εἶναι ἴδιον λογίων ἐνδρῶν νὰ περιφέρωνται εἰς τὴν ἀποβάθραν, καὶ ἅμα ἴδωσιν ἀποβαίνοντα ἔκ τινος λέμβου πατέρα τινὰ μετὰ τῶν υἱῶν του, νὰ περιστοιχῶσιν αὐτὸν, καὶ διὰ παντοίων ὑποσχέσεων νὰ προσπαθῶσι νὰ πείσωσιν αὐτὸν, ὅτι ὁ δεῖνα, πρὸς ὃν φέρει συστατικὴν ἐπιστολὴν, εἶναι τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος, καὶ δὲν πρέπει νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ τέκνα του, ἀλλὰ νὰ προτιμήσῃ αὐτοὺς κτλ. Ἠκούσαμεν μετὰ λύπης πατέρα ξένον, ὅς τις ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τῶν ἐντοπίων, πῶς τῷ ἐφάνη ἡ Ἑρμούπολις, ἀπεκρίθη αὐταῖς λέξεσι τὰ ἑξῆς « Καλὴ » κατὰ τὰ ἄλλα· δύο ὅμως πράγματα μοὶ ἐπροξένη- » σαν κακίστην ἐντύπωσιν, πρῶτον μὲν οἱ καϊξίδες » σας, οἵτινες εἰςπηδήσαντες εἰς τὸ ἀτμοκίνητον ἥρ- » πασαν τὰ πράγματά μου, καὶ εἶδα κ' ἔπαθα ἐνόσῳ » νὰ τὰ εὕρω, δεύτερον δὲ εἷς Διδάσκαλος, ὅς τις ἅμα » ἀπεβιβάσθην εἰς τὴν ξηρὰν, ἥρπασε τὰ τέκνα μου, τὰ » ὁποῖα ἔφερα νὰ τὰ βάλω εἰς τὸ Σχολεῖον, καὶ ἔτρε- » χε νὰ τὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνῷ ἐγὼ » ἐσκόπουν νὰ τὰ παραδώσω εἰς ἄλλον, εἰς ὃν καὶ » τὰ παρέδωκα ». Ἁρμόζει πρὸς θεοῦ ὁ βάναυσος

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΙΚΙΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΩΝ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 16.— 18. καὶ 21)

Ἡ Ῥωσσικὴ Αὐτοκρατορία ἔχει κατ' ἐπιφάνειαν ἕκτασιν 360,000 Γεωγραφικὰ τετραγωνικὰ μίλλια, καὶ πληθυσμὸν ὡς ἔγγιστα 60 ἑκατομύρια, τουτέστιν 168 κατοίκους καθ' ἕκαστον τετραγωνικὸν μίλλιον. Τὸ πραγματικὸν στράτευμα κατὰ νεωτέρας καὶ ἀξιοπίστους πληροφορίας συγκεφαλαιοῦται εἰς 622,270 ἄνδρας, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, καὶ τῶν λεγομένων ἀμετακινήτων σωμάτων, ὁποῖοι εἰσὶν οἱ ἡμικπόμαχοι ἢ ἀπόμαχοι, τὰ 76 τάγματα τῆς φρουρᾶς κτλ. Οὕτω λοιπὸν τὸ πραγματικὸν στράτευμα ἔχει ἀναλογίαν πρὸς τὸν πληθυσμὸν, ὡς εἷς πρὸς 83, καὶ ὅλη ἔνοπλος δύναμις εἷς πρὸς 50. Εἷς Κράτος ἔχον πληθυσμὸν συμπαγῆ ἡ βάσις αὕτη δὲν ἤθελεν εἶναι ὑπερβολική· ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ ἐπὶ τῶν στατιστικῶν πινάκων, ἵνα ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων εἶναι πολὺ δαπανηρὰ διὰ τὴν Ῥωσσίαν. Τὰ Οὐράλια ὄρη, καὶ μεγάλοι ἀκατοίκητοι τόποι, κείμενοι ἐντεῦθεν τῆς σειρᾶς τῶν ὀρέων τούτων, περικυκλοῦσι τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς πλευράν· πρὸς ἄρκτον ἔχει ὅρια ὅλον τὸ κατοίκησιμον μέρος τοῦ ἡμετέρου ἡμισφαιρίου· διότι ἐξουσιάζει ἅπαν τὸ βόρειον μέρος τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τῶν ἀπροσίτων φρουρίων τῆς Φινλανδίας, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἠπείρου μέχρι τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπὶ τῆς Ἀσίας συνορεύει με τὴν Σινικὴν (Κίναν), καὶ περιλαμβάνει ἓν μέρος τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἔχουσα ἤδη τὸν πόδα καὶ ἐν τῇ Περσίᾳ, κατὰ τῆς ὁποίας ὁ Καύκασος χρησιμεύει εἰς αὐτὴν ὡς προτείχισμα· πρὸς δυσμὰς ἐγγίζει τὴν Πρωσσίαν καὶ Αὐστρίαν, καὶ ἡ Ῥωσσικὴ Πολλωνία εἶναι ὡς προφυλακὴ αὐτῆς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' αἱ 40,000 στρατοῦ, ὃν ἐκεῖ διατηρεῖ, μόλις ἀρκοῦσιν εἰς τὸ νὰ κρατήσωσι λαόν, ἀσπαίροντα ἔτι πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Τὰ πολυανθρωπότερα Κυβερνεῖα συγκεντροῦνται περὶ τὴν Μόσχαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν πυρῆνα τοῦ Ῥωσσο - Σλαβικοῦ πληθυσμοῦ· ἀλλ' ἐν τούτοις ματαίως ἤθελε ζητήσει τις κεντρικόν τι σημεῖον, πέριξ τοῦ ὁποίου νὰ διαλάμπωσι κοινωνίαι ἐκτεταμέναι. Ἡ Πετρούπολις, προϊὸν γονίμου σκέψεως Πέτρου τοῦ Μεγάλου, εἶναι μεγαλοπρεπὴς λιμὴν, εἰς ὃν ἡ Αὐτοκρατορία χρεωττεῖ τὴν Εὐρωπαϊκὴν αὐτῆς τύχην· ἀλλ' ἡ Πρωτεύουσα αὕτη μόλις δύναται νὰ θεωρηθῇ Ῥωσσία. Ἡ Μόσχα, κειμένη ἐπὶ ποταμοῦ, δὲν εἶναι δεκτικὴ μεγάλης ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως· ἡ δὲ τυχαία εὐδαιμονία τῆς Ὀδησσοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς τῶν Τούρκων θελήσεως. Καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ, ὅτι κατωρθώθη ἡ σταθερὰ κυρίευσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ κατοχὴ τοῦ Ἑλλησπόντου, ἡ δυσκολία τῆς συγκεντρώτεως δὲν ἐξαλείφεται; ἀλλὰ μετατοπίζεται. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ αἱ εὐφορώταται Ἐπαρχίαι ἤθελον εὑρεῖν ὠφέλιμον ἐξαγωγὴν τῶν πλουσίων αὐτῶν προϊόντων· ἀλλ' αἱ ἀρκτικαὶ Ἐπαρχίαι θέλουσιν ἐρημοῦσθαι δι' ἔλλειψιν ἑνὸς κεντρικοῦ σημείου, περὶ ὃ ἤθελον ῥέπει ὁ πληθυσμὸς, τὸ ἐμπόριον καὶ ὁ στρατός. Ἡ ἔλλειψις αὕτη τῆς συγκεντρώτεως εἶναι τὰ μάλιστα ἐπαισθη-

οὗτος τρόπος εἰς διδασκάλους; Καὶ ποίαν ἰδέαν θέλουσι λάβει περὶ αὐτῶν οἱ ἔξωθεν ἐρχόμενοι, ὅταν βλέπωσιν αὐτοὺς δίκην πορθμέων καὶ βαστάζων εἰς πηδῶντας εἰς τὰ ἀτμοκίνητα, ἢ περιφερομένους εἰς τὴν παραλίαν, ὅπως ἁρπάσωσιν ἕνα μαθητὴν ἔξωθεν ἐρχόμενον; Δὲν εἶναι ἴδιον λογίων ἀνδρῶν νὰ γράφωσιν ἐπιστολὰς πλήρεις συκοφαντιῶν κατὰ τῶν συναδέλφων αὐτῶν, ἐγκώμια δὲ καὶ ἐπαίνους ἑαυτῶν πολλοὺς, καὶ ὑποσχέσεις ἀπείρους, ὅπως ἀποσπάσωσι μαθητήν τινα ἐκ τινος Σχολείου, καὶ μεταφέρωσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἴδιον. Εἴδομεν τοιαύτας ἐπιστολὰς, καὶ μάλιστα δύο σταλείσας πρὸς πατέρα μαθητοῦ, πλήρεις συκοφαντιῶν καὶ κακοηθεστάτων ὕβρεων ἐναντίον ἑνὸς Διευθυντοῦ Ἰδιωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὠφεληθῇ ὁ γράφων ἐκ τῆς προσλήψεως ἑνὸς ὑποτρόφου. Δὲν εἶναι ἴδιον λογίων ἀνδρῶν να ἐγκαταλείπωσιν ἡμιτελῆ τὴν παράδοσιν τοῦ μαθήματος, καὶ νὰ περιτρέχωσιν εἰς ἀναζήτησιν ὑποτρόφου τινὸς μαθητοῦ, ἐλθόντος ἐκ Θεσσαλονίκης, ἵνα κατωρθώσωσι νὰ ἀποσπάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, εἰς ὃ ἀπεστέλλετο. Δὲν εἶναι ἴδιον λογίων ἀνδρῶν νὰ διαιρῶσι τοὺς μαθητὰς αὐτῶν εἰς εὐνοουμένους καὶ μὴ, καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν παρ' αὐτοῖς ὑποτρόφων νὰ ζητῶσι προνόμια καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καθίσματα τῶν Σχολείων, τοὺς δὲ ἄλλους νὰ θεωρῶσιν ὡς σκύβαλα. Δὲν εἶναι ἴδιον λογίων ἀνδρῶν νὰ ὑπόσχωνται, ὅτι οἱ μὲν παρ' αὐτοῖς διαιτώμενοι ὡς ὑπότροφοι, θέλουσι κατασταθῆ προβιβάσιμοι, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μάθωσιν, ὡς ἄλλοτε ἔλεγον περὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν προπαιδευομένων, καὶ καταβαλλόντων ἁδρὰ δίδακτρα.

Ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως πρέπει νὰ σπεύσῃ εἰς θεραπείαν τῶν τὰ γράμματα ἀτιμαζόντων τούτων κακῶν. Ἐνθυμηθήτω, ὅτι πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς διόρθωσιν παρομοίων ἀτοπημάτων ἠναγκάσθη νὰ προκαλέσῃ Βασιλικὸν Διάταγμα, ὅπερ οἱ γραμματοκάπηλοι εὗρον τὸν τρόπον νὰ καταστήσωσιν ἄσπρον χαρτὶ μὲ μαῦρον μελάνι, καταχρώμενοι τὴν εὐπιστίαν αὐτοῦ. Ἀληθῶς κατήντησεν ἤδη ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ ἀτοπήματος τούτου, ὅπερ ἐξ ὅλης ψυχῆς εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν προσηκόντως τεθεραπευμένον, παρατηροῦμεν πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅτι καλλίστη μὲν καὶ ἀξιέπαινος ἡ προσθήκη ἑδρῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων καὶ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης εἴς τε τὸ ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐν Πάτραις Γυμνάσιον, ἀνάγκη πᾶσα ὅμως νὰ ἐκπληροῦται καὶ ὁ σκοπὸς, δι' ὃν ἐγένετο ἡ προσθήκη αὕτη· ἄλλως ματαιοῦται ἡ δι' αὐτὰ γενομένη δαπάνη χρημάτων πολλῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ χρόνου πολυτιμοτάτου ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν. Συμπληρωθέντος ἤδη τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς προσθήκης τῶν ἑδρῶν τούτων, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίσωμεν καὶ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἐντεῦθεν προελθοῦσαν ὠφέλειαν. Καὶ περὶ μὲν τῶν μαθημάτων τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Διπλογραφίας λέγομεν, ὅτι ἡ ὡρισμένη διὰ τὴν διδασκαλίαν ἑκατέρου αὐτῶν μία ὥρα καθ' ἑκάστην ἐφάνη ἐπαρκοῦσα, καὶ οἱ ἁρμόδιοι Καθηγηταὶ αὐτῶν ἐξεπλήρωσαν ἐπωφελῶς τὸ καθῆκόν των· περὶ δὲ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης λέγομεν, ὅτι καὶ δεκαπέντε ἔτη ἐὰν διδάσκηται, ὅπως διδάσκεται, ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑπάρξῃ ὠφέλεια ἀνάλογος τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καταβαλλομένης δαπάνης καὶ τῶν κόπων, οὓς καταβάλλει εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς ὁ ἀξιότιμος Καθηγητὴς Κύριος Γαλάτης· διότι μίαν μόνην ὥραν διδάσκων καθ' ἡμέραν οὐδέποτε θέλει δυνηθῆ νὰ ὠφελήσῃ, ὅσον ἂν φιλοτιμῆται νὰ φανῇ ὠφέλιμος εἰς τοὺς διδασκομένους. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὸ Παιδαγωγεῖον τοῦ Κυρίου Κρίσπη δύο ἱκανοὶ καὶ φιλόπονοι Καθηγηταὶ διδάσκοντες εἰς τέσσαρας τάξεις τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν μίαν ὥραν καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς ἑκάστην τῶν τάξεων, μόλις κατορθοῦσιν εἰς τὸ τέλος τῆς τετραετίας νὰ κατασταίνωσι τοὺς μαθητὰς ἱκανοὺς εἰς τὸ θεματογραφεῖν καὶ ὀλίγον τι διαλέγεσθαι Ἀγγλιστί· ἀλλ' ὅπως δήποτε προάγουσιν αὐτοὺς ἐπί τοσοῦτον, ὥστε μεταβαίνοντες ἔπειτα εἰς Ἀγγλικοὺς τόπους νὰ γίνωνται κάτοχοι τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἐντὸς ἑνὸς ἢ δύο μηνῶν. Κατ' ἀναλογίαν λοιπὸν ἐκτιμῶντες τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου Γαλάτου, γινομένης μίαν μόνην ὥραν εἰς τέσσαρας Γυμνασιακὰς τάξεις, εὑρίσκομεν, ὅτι ἀνωφελῶς καταβάλλονται τοσοῦτοι κόποι ἐκ μέρους αὐτοῦ· διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ μάθωσιν οἱ μαθηταὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναγινώσκειν. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν νὰ διορθωθῇ τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἢ διδάσκοντος τοῦ Κυριου Γαλάτου τρεῖς τουλάχιστον ὥρας καθ' ἡμέραν (ἀλλὰ τοῦτο βέβαια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνῃ διὰ τῆς πενιχρᾶς ἀντιμισθίας, ἣν προσφέρει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν Καθηγητὴν τῆς Ἀγγλικῆς), ἢ διοριζομένου Β' Καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, ὅστις νὰ διδάσκῃ καθ' ἡμέραν τὰς δύο Γυμνασιακὰς τάξεις, διδάσκοντος τοῦ Κυρίου Γαλάτου τὰς ἄλλας δύο ἢ καθ' ἡμέραν ἢ παρ' ἡμέραν. Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἐν Ἑρμουπόλει ἄνθρωπος ἱκανώτατος νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοῦτο, ὁ Κύριος Χρ. Εὐαγγελίδης, γνωστὸς διὰ τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ ἐκ πολλῶν μαθητῶν, οὓς ἐδίδαξε, καὶ οἵτινες ἔμαθον ἀρκούντως τὴν γλῶσσαν ταύτην. Τοῦτον λοιπὸν πρέπει ἀναγκαίως νὰ διορίσῃ ἡ Κυβέρνησις Β. Καθηγητὴν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ προκύψῃ ἀποτέλεσμα εὐχάριστον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης ταύτης· ἄλλως εἶναι ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς, δι ὃν ἐγένετο ἡ προσθήκη τῆς ἕδρας ταύτης ἐν τῷ Γυμνασίῳ· καὶ τοῦτο ἐννοοῦντες, ὡς φαίνεται, καὶ οἱ μαθηταὶ, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐνεγράφησαν πάμπολλοι εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, ἔπειτα δὲ κατ' ὀλίγον παρῃτήθησαν εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ ὀλίγιστοι ἀπελείφθησαν. Ὑπομιμνήσκομεν τὸν Κ. Χριστόπουλον, ὡς πεπεισμένοι περὶ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ πρὸς ἐνέργειαν τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὅτι τὸ καλὸν οὐκ ἔστι καλὸν, ἐὰν μὴ καλῶς γένηται· καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θέλει προθύμως διορθώσειν ὅπως δήποτε τὴν ἔλλειψιν ταύτην τοῦ ἡμετέρου Γυμνασίου, ὅπερ κατὰ πάντα τὰ λοιπὰ εἶναι κάλλιστα συγκεκροτημένον.

Μετὰ τὸ Β. Γυμνάσιον τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Κρίσπη διευθυνόμενον Παιδαγωγεῖον εἶναι ἐπίσης καλῶς κατηρτυμένον διὰ Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων πολλῶν καὶ ἱκανῶν· Ὁ δὲ Διευθυντὴς αὐτοῦ φιλοτίμως πάνυ ἐπελάβετο τοῦ ἀληθῶς πολυμόχθου ἔργου τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν μαθητῶν ὑποτρόφων τε καὶ ἐξωτερικῶν, οἵτινες αὐθόρμητοι προσέρχονται κατὰ δικαίαν προτίμησιν εἰς τὸ πάντων τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἀξιολογώτερον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον. Οὐχ ἧττον δὲ καὶ ὁ Κύριος Ἀντωνιάδης ἐφιλοτιμήθη νὰ παραλάβῃ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διαφόρους Καθηγητὰς, ὡς ἀνέγνωμεν ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου του, οἵτινες ὡς πρώτην ἤδη φορὰν παρουσιαζόμενοι ἐνταῦθα εἶναι ἄγνωστοι εἰς ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν περὶ αὐτῶν γνώμην· ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι θέλουσι δειχθῆ ἄξιοι τῆς παιδείας, ἣν ἔλαβον διδαχθέντες ἐν τῷ Β. Πανεπιστημίῳ, καὶ τῆς θέσεως, εἰς ἣν προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἀντωνιάδου.

Καὶ πάντα τὰ λοιπὰ τῆς Ἑρμουπόλεως Σχολεῖα ἤρξαντο ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, βρίθοντα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Καὶ τὰ μὲν Ἀλληλοδιδακτικὰ Σχολεῖα ἐτακτοποιήθησαν, ἀναπληρωθείσης ἐπιτυχῶς τῆς παραιτηθείσης Διδασκάλου Κυρίας Μ. Πλέσκα διὰ τῆς Κυρίας Μ. Ψαλτόγλου, καὶ ταύτης διὰ τῆς Κυρίας Χαρικλείας Τσάνου. Μόνον δὲ τὸ Ἀνώτερον Σχολεῖον τῶν κορασίων φαίνεται καταδεδικασμένον εἰς ἀτελῆ τινα διδασκαλίαν μαθημάτων, χρησιμεύουσαν μόνον εἰς πορισμὸν τινῶν τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόντων, ὡς ἐὰν ἔπρεπε νὰ διατηρῆται τὸ Σχολεῖον τοῦτο ὡς Πρυτανεῖον δι' ἀνθρώπους, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον κεκτημένους δικαίωμα εἰς τὸ νὰ σιτίζωνται ὑπὸ τοῦ Δήμου. Ἠλπίζετο, ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἐννοοῦσα ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων τὸ ἄσκοπον τῆς διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῷ Ἀνωτέρῳ Σχολείῳ, ἤθελε καταργήσει τὴν ἕδραν ταύτην, δι' ἣν ἀδίκως καὶ παραλόγως δαπανῶνται κατ' ἔτος 1,200 Δραχμαί· εἰς μάτην ὅμως τοσαῦται ἐγένοντο παρὰ πολλῶν παρατηρήσεις περὶ τούτου, εἰς οὐδὲν ἰσχύουσαι ἀπέναντι τῆς συστάσεως ἑνὸς πρώην Νομάρχου, ἐπιβαλόντος τὸν ἄδικον τοῦτον φόρον εἰς τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον Ἑρμουπόλεως. Καὶ ὅμως καθῆκον ἔχει ἡ δημοσιογραφία νὰ κατακρίνῃ τὴν ἄδικον ταύτην σπατάλην, ἐλπίζουσα, ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ θέλει ἐπὶ τέλους διορθώσει τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἢ τακτικὸν καὶ φιλόπονον διορίζουσα Διδάσκαλον, ὅς τις ἐπιμελῶς διδάσκων ἀνὰ μίαν ὥραν εἰς ἑκάστην τῶν τάξεων τοῦ Σχολείου, νὰ ὠφελήσῃ ἀνηκόντως τὰς μαθητρίας, ἢ καταργοῦσα τὴν γελοίαν ταύτην ἕδραν. Καὶ δὲν εἶναι γελοῖον τὸ νὰ νομίζῃ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ, ὅτι τὰ κοράσια ἓν μόνον ἔτος διδασκόμενα, ὅπως διδάσκονται, τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, μανθάνουσιν αὐτήν; Δὲν εἶναι γελοῖον ὁ μὲν Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου, ὑπόχρεως ὢν νὰ διδάσκῃ τρεῖς ὥρας καθ' ἡμέραν Ἑλληνικὰ μαθήματα, Κατήχησιν, Γεωγραφίαν, Ἱστορίαν, καὶ ὑπεύθυνος ὢν διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σχολείου, νὰ λαμβάνῃ κατὰ μῆνα 135 δραχμὰς, ὁ δὲ Διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς μίαν μόνην ὥραν διδάσκων Γαλλικὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ἐκ τῆς Γαλλικῆς Γραμαατικῆς

τὴ εἰς τὴν Ῥωσσίαν· αἱ Ἐπαρχίαι φαίνονται ὅτι εἶναι ὡς πρὸς πόλεις τινὰς προνομιούχους ὅ,τι εἶναι οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς δεσπότας αὐτῶν· τὰ κεφάλαια καὶ τὰ προϊόντα συγχωνεύονται εἰς μικρὸν ἀριθμὸν πόλεων, χωρὶς νὰ κινῶνται ἐπωφελῶς ἐπὶ τοῦ ὅλου, ὅπως γίνεται εἰς τοὺς ἄλλους τόπους τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ τὸ ἄτοπον τοῦτο εἶναι πρὸ πάντων ἐκπληκτικὸν, παρατηρούμενον ἐπὶ τῆς νεοσυλλεξίας καὶ τῆς κινήσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Ὑπάρχει μεγίστη δυσκολία ὅπως μεταφερθῶσι στρατεύματα εἰς τόπους ἀπειλουμένους· ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶναι ἐπικίνδυνος ὁ ἀφοπλισμὸς καὶ ἡ ἔλλειψις φρουρίων ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν συνόρων καταστῶν τὸ ἄτοπον τοῦτο ἔτι σημαντικώτερον. Διὰ τοῦτο ἡ πολιτικὴ τῆς Ῥωσσίας ὑπέλθαλψε πάντοτε τὰς διαφωνίας τῶν φυσικῶν αὐτῆς ἐχθρῶν, ἐξωθοῦσα αὐτοὺς κατ' ἀλλήλων, ὠφελουμένη πάντοτε σχεδὸν ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων ἢ τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῶν, μεταχειριζομένη κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων τοὺς ἐχθρούς της ὡς συμμάχους, καὶ τοὺς συμμάχους ὡς ἐχθρούς.

Ἡ εἰσβολὴ τῶν Γάλλων εἰς τὴν Ῥωσσίαν, αἱ τοσοῦτον ἀκριβὰ ἀγορασθεῖσαι νίκαι των, αἵτινες διέκρινον τὴν γενναιότητα του Ῥώσσου στρατιώτου καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς διοικήσεως αὐτῶν, αἱ συμφοραὶ αὐτῶν ἀναπτυχθεῖσαι ἐκ τοπικῶν περιστάσεων καὶ τῆς σφοδρότητος τοῦ χειμῶνος, ὅλα ταῦτα τὰ ἀπροσδόκητα συμβάντα προὐξένησαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Ὁ κίνδυνος, ὃν διέτρεξεν, ὁ φόβος νέας ἐκστρατείας κάλλιον παρεσκευασμένης, καὶ ὁ πολιτικὸς χαρακτὴρ, τὸν ὁποῖον ἦτο κεκλημένος νὰ δείξῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐνέπνευσαν πιθανῶς εἰς αὐτὸν τὴν πρώτην ἰδέαν συστήματος στρατιωτικῆς συγκεντρώσεως καὶ διοικήσεως, τουτέστι τὴν σύστασιν Στρατιωτικῶν ἀποικιῶν. Ὁ Κόμης Ἀρακτχείεφ ἐπεφορτίσθη τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου τούτου. Ὁ σκοπὸς ἦτο μέγας· ἀλλ' ἡ πραγματοποίησις ἅπαξ ἐπινοηθεῖσα εἰ καὶ ἀκατόρθωτος εἰς πάντα ἄλλον τόπον, ἠδύνατο τουλάχιστον νὰ δοκιμασθῇ εἰς τόπον, ὅπου νόμος εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Ἡγεμόνος.

Αἱ Στρατιωτικαὶ ἀποικίαι ὤφειλον νὰ προσφέρωσι στρατὸν ὠργανισμένον, καὶ νὰ χρησιμεύωσι τρόπον τινὰ ὡς φυτώριον πάντοτε ἀνοικτὸν, προσδιωρισμένον εἰς τὸ ν' ἀναπληροῖ τὰ κενὰ τοῦ στρατοῦ. Διὰ τῆς συστάσεως τῶν ἀποικιῶν τούτων προέθεντο α') Νὰ διορθώσωσι τὰ ἀτοπήματα τῆς νεοσυλλεξίας· β') Νὰ κατορθώσωσι τὸ νὰ δώσωσιν ἀξίαν τινὰ εἰς μεγάλην ἔκτασιν γαιῶν ἀκαλλιεργήτων, καὶ νὰ καταστήσωσι προσοδοφόρους ἐκείνας τὰς γαίας, αἵτινες διὰ τὴν μεγάλην ἀπόστασιν ἢ διὰ τὴν ἔλειψιν τῆς συγκοινωνίας ἔμενον ἀνωφελεῖς· δ') Νὰ ἐλαφρώσωσι τοὺς κατοίκους ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ δίδωσι κατοικίας καὶ ἵππους εἰς τοὺς στρατιώτας, εἴτε σταθμεύοντας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἴτε διαβαίνοντας δι' αὐτῶν· ἐ) Νὰ βελτιώσωσι τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ στρατιώτου, ἀπαγορεύοντες αὐτῷ τὴν ἀργίαν, καὶ ὁδηγοῦντες αὐτὸν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκιακῆς καταστάσεως, δεικνύοντες αὐτῷ διὰ τῆς ἰδιοκτησίας τὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, καὶ τέλος πάντων ἀσφαλίζοντες ἔντιμον μέλλον εἰς τὸ γῆρας καὶ τὰς ἀσθενείας αὐτῶν.

Ὁ τοιοῦτος αὐτοσχέδιος ὀργανισμὸς ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίστασιν, ἥτις συνοδεύει τὰς μεγάλας πολιτικὰς ἐπαναστάσεις. Ὑπέσχοντο εἰς τοὺς πρώτους κατοίκους νὰ διατηρήσωσι τὰς ἑαυτῶν ἰδιοκτησίας ἀνεπάφους, νὰ ἐπισκευάσωσι τὰς οἰκίας των, καὶ νὰ τελειοποιήσωσι τὴν

τὸ avoir καὶ τὸ être, νὰ λαμβάνῃ 100 δραχμάς; Εἰς ὅλα τὰ ἐνταῦθα Ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια ὑπάρχουσι Διδάσκαλοι τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης τρεῖς ὥρας καθ' ἡμέραν διδάσκοντες, καὶ λαμβάνοντες 80 Δραχμὰς κατὰ μῆνα· καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς εἰδικοὺς Καθηγητὰς τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης, διδάσκοντας τέσσαρας Γυμνασιακὰς τάξεις, δίδει μισθὸν 200 μόνας Δραχμάς· καὶ ὅμως ὁ Δῆμος τῆς Ἑρμουπόλεως διὰ μίαν μόνην ὥραν προσφέρει 100 κατὰ μῆνα Δραχμάς. Εἶναι λοιπὸν προφανέστατον τὸ γινόμενον εἰς τὰς μαθητρίας ἄδικον· διότι διὰ τῆς αὐτῆς δαπάνης ἦτο δυνατὸν νὰ διδάσκωνται τὴν Γαλλικὴν Γλῶσσαν τρία ἔτη, καὶ οὕτω νὰ προάγωνται εἰς αὐτὴν, ἀντὶ νὰ ματαιοσπουδῶσιν εἰς τὴν μάθησιν 2—3 ῥημάτων τῆς Γραμματικῆς, καὶ τὸ πολὺ εἰς πενιχράν τινα μετάφρασιν ἐκ τοῦ Τηλεμάχου. Ὡς τε πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἀτόπου τούτου ἢ ἡ θέσις πρέπει νὰ καταργηθῇ, ὡς ἄχρηστος οὖσα ὅπως ὑπάρχει, ἢ τακτικὸς νὰ διορισθῇ Διδάσκαλος, ἱκανὸς νὰ ὠφελήσῃ τὰς διδασκομένας.

Περαίνοντες τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Ἐκπαιδευτηρίων, πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τῶν τοιούτων ἐλλείψεων, ἃς ἐξεθέσαμεν, μία ὑπάρχει αἰτία, ἣν μετὰ παῤῥησίας θέλομεν δηλώσειν, ἐλπίζοντες, ὅτι, ταύτης ἐκλιπούσης, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀτοπήματα θέλουσιν ἀφανισθῆ. Οὔτε ἡ Κυβέρνησις νομοθετοῦσα καὶ διατάττουσα δύναται καὶ νὰ ἐπιτηρῇ μακρόθεν τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ Σχολεῖα, οὔτε ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ τοσούτους ἔχουσα περισπασμοὺς δύναται νὰ ἐπιβλέπῃ αὐτὰ ἐνδελεχῶς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ περὶ Γυμνασίων καὶ ὁ περὶ Δημοτικῶν Σχολείων Νόμος προεῖδον τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως Ἐφορίων, ἐκ πολιτῶν συγκειμένων, καὶ προεδρευομένων, τῆς μὲν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, τῆς δὲ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ὅπως ἐπιβλέπωσιν ἀγρύπνως πάντα τὰ Ἐκπαιδευτήρια. Πρώτιστον λαιπὸν τῶν Ἐφορίων τούτων καθῆκον εἶναι νὰ ἐπισκέπτωνται τακτικῶς καὶ ἐκτάκτως τὰ Σχολεῖα, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥςτε καὶ οἱ Διδάσκαλοι νὰ ἐκπληρῶσι τὰ χρέη των, καὶ οἱ μαθηταὶ νὰ φοιτῶσι τακτικῶς, καὶ τὰ πάντα νὰ ἐκτελῶνται ὡς ἐνομοθετήθησαν. Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι πολλοὺς καὶ καλοὺς ἔχομεν νόμους· κατὰ δυστυχίαν ὅμως ὀκνοῦμεν εἰς τὴν κατάλληλον ἐνέργειαν αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο περιπίπτομεν εἰς τὰ ἀτοπήματα ἐκεῖνα, ἅτινα καὶ ἡ παντελὴς τῶν Νόμων ἔλλειψις ἐπιφέρει. Ἂς ἐπαγρυπνῶσι λοιπὸν αἱ Ἐφορίαι προσηκόντως· ἂς ἐπισκέπτωνται συνεχῶς τὰ Σχολεῖα· καὶ οὕτω προλαμβάνονται πολλὰ κακὰ, ἅτινα διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐνδελεχοῦς ἐπιτηρήσεως συμβαίνουσιν ἐνίοτε.

Εἴπομεν ὅ,τι βλέπομεν κακῶς γινόμενον, ἐκπληροῦντες τὸ καθῆκον ἡμῶν. Εὐχόμεθα δὲ νὰ ἴδωμεν ἐπερχομένην τὴν προσήκουσαν θεραπείαν· καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ εὐχὴ ἡμῶν θέλει ἐκπληρωθῆ, ὡς εὐχὴ ὅλως ἀθῶα, ὑπ' οὐδενὸς ἀτομικοῦ συμφέροντος ὑπαγορευομένη, εἰ μὴ ὑπὸ μόνης τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, πρὸς ὃ πάντως ἀφορῶσι καὶ οἱ ἐπιτετραμμένοι τοῦ τόπου τούτου τὴν διοίκησιν, καὶ πρὸς ὃ ἐργάζονται μετὰ ζήλου παραδειγματικοῦ καὶ ἀξιεπαίνου. Εὐτυχεῖς θέλομεν νομισθῆ, ἐὰν οἱ λόγοι ἡμῶν χρησιμεύσωσιν εἰς φωτισμὸν αὐτῶν.

κιακὴν αὐτῶν οἰκονομίαν δι' ἐξόδων τοῦ στέμματος, νὰ προικίσωσι τὰς ἐπαρχίας εὑρισκομένας εἰς πολλὴν στενοχωρίαν, εἴτε διὰ καλλιεργειῶν, εἴτε διὰ προσαρτήσεως νέων γαιῶν, νὰ ἐνοικιάσωσι γαίας εἰς τὰς ἀποικίας, ἀπαλλάττοντες αὐτὰς ἀπὸ παντὸς φόρου, νὰ ἐξαιρέσωσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παίδων καὶ τὴν διατροφὴν τῶν ἀπομάχων· ἐκ μέρους αὐτῶν οἱ στρατιῶται, ἐνῷ διετήρουν τὸ γενικὸν σύστημα εἰς τὰς διαιρέσεις τοῦ στρατεύματος, εἶχον ὅμως κατοικίαν ὡρισμένην, καὶ παντὸς φόβου ἀπηλλαγμένην.

Τὸ στράτευμα εἰς τὰς ἀποικίας ταύτας διατηρεῖ τὴν γενικὴν αὐτοῦ σύνθεσιν, καὶ περιλαμβάνει α') τὸ πεζικόν. β') τὸ ἱππικόν· γ') τὸ πυροβολικόν· δ') τοὺς σκαπανεῖς· διαιρεῖται δὲ εἰς διάφορα σώματα, μοῖρας, συστήματα καὶ συντάγματα.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αἱ τελευταῖαι περὶ τῶν Ἰνδικῶν πραγμάτων εἰδήσεις, καὶ ἐξ ἐφημερίδων καὶ ἐξ ἰδιαιτέρων ἀνταποκρίσεων προερχόμεναι, παριστάνουσιν αὐτὰ λίαν σοβαρά. Ἤδη καὶ αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ὁμολογοῦσι τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς ὅλας τὰς βορείους Ἐπαρχίας, καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον, εἰς ὃν εἰσὶν ἐκτεθειμένοι πάντες οἱ ἐκεῖ ἐπιζήσαντες Ἄγγλοι. Καὶ ὅμως διαβεβαιοῦσιν, ὅτι μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν σταλεισῶν ἐπικουριῶν, δι' ὧν ὁ ἐν τῇ Ἰνδικῇ Ἀγγλικὸς στρατὸς θέλει ἀναβῆ, ὡς λέγουσιν, εἰς 80,000, οἱ ἐπαναστάται θέλουσι καταστραφῆ.

Ἐν τοσούτῳ ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ κατάστασις τῶν ἐκεῖ Ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἶναι λίαν δυσάρεστος, ὡς φαίνεται ἐν ἐπιστολῇ τῆς 20 Ἰουλίου, γεγραμμένῃ μὲν ἐν Καλκούτῃ, δημοσιευθείσῃ δὲ ἐν τῇ Γενικῇ ἐφημερίδι τῆς Αὐγούστης.

« Τὰ πράγματα ἐτράπησαν ἐπὶ τὸ χεῖρον. Εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἃς ἐπιστέλλω ὑμῖν, θέλετε μὲν ἰδεῖ τινὰ, ἀλλ' οὐχὶ πάντα, διότι ὁ Λόρδος Κάννιγγ ἀπηγόρευσεν, ὅπως λέγηται ἡ ἀλήθεια· ὁ τύπος δὲν πρέπει νὰ καταχωρίζῃ πλέον ἢ ὅ,τι ἀρέσκει αὐτῷ, καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ εἰδήσεις πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν Α. Ε. πρὶν ἢ τυπωθῶσι· καὶ ὅμως, αἱ εἰδήσεις κοινοποιοῦνται καὶ διαδίδονται εὐκολώτερον εἰς τοὺς αὐτόχθονας ἢ πρὸς ἡμᾶς. Δύναμαι νὰ διαβιβάσω ὑμῖν πάντη θετικὰς εἰδήσεις περὶ τῆς προόδου τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ νὰ σᾶς εἴπω ταυτοχρόνως, ὅτι, ἐὰν δὲν καταφθάσωσι ταχέως ἐπικουριαι, θέλομεν ἀπολεσθῆ ἅπαντες. Ἀπὸ τῆς ἀπελεύσεως τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου, ὅλαι αἱ βορειοδυτικαὶ ἐπαρχίαι ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ ἀπαραδειγμάτιστα κακουργήματα διεπράχθησαν κατὰ τὴν πτῶσιν τῆς Καουμπὸρ καὶ τῆς Λουκνόου· ἡ δὲ πολιορκία τῆς Δελῦ δύναται μόνον νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τῆς Σεβαστουπόλεως. Ἡ Δελῦ προσεβλήθη ἐσχάτως ὑπὸ 5,000 Εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων, ἅτινα ἐπόρθησαν ἐπὶ τέλους τὴν πόλιν. Οἱ ἀντάρται κατέφυγον ἐντὸς τοῦ φρουρίου· οἱ Ἄγγλοι ἀπέβαλον τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν· ἐκ τοῦ 75 συντάγματος ἀπέμειναν μόνοι 100 ἄνδρες. Τὸ πυροβολικὸν ἦτο ἀσθενές· τὸ πεζικὸν ἠναγκάσθη, ὅπως κυριεύσῃ πρῶτον τὰ πυροβόλα καὶ ἀκολούθως ποιήσῃ χρῆσιν αὐτῶν. Ἀλλὰ συγχρόνως οἱ ἀντάρται ἔλαβον ἐπικουρίας καὶ ἐπολιόρκησαν τοὺς Ἄγγλους ἐντὸς τῆς πόλεως, ἐμποδίσαντες τὴν πρὸς αὐτοὺς μετακόμισιν ζωοτροφιῶν· οἱ Ἄγγλοι, περιελθόντες οὕτω εἰς δεινὴν ἀμηχανίαν, ἠναγκάσθησαν, ὅπως ἐκκενώσωσι τὴν πόλιν, νὰ διέλθωσιν ἀνὰ μέσον τῶν ἐχθρῶν καὶ καταφύγωσιν εἰς τὴν Ἄγραν· τοιουτοτρόπως ἡ Δελῦ εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν, σύμπας δὲ ὁ μέγας τῶν Ἄγγλων στρατὸς ἐξωντώθη κατὰ τὴν ἔξοδον. Ἐν τῷ μεταξὺ, ἐπανέστησαν οἱ ἰθαγενεῖς τοῦ Γκουάλιορ, καὶ οἱ Μωχράται ὥρμησαν κατὰ τῆς Ἄγρας, (ὅπου κατέφυγον τὰ λείψανα τῶν Ἄγγλων) καὶ κατέλαβον τὴν πόλιν, αἰχμαλωτίσαντες ἐν αὐτῇ 1,000 Ἄγγλους καὶ τὸν Διοικητὴν τῶν βορειοδυτικῶν ἐπαρχιῶν Κ. Κόλβιν καὶ θανατώσαντες πάντας τοὺς χριστιανοὺς κατοίκους. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἅπασαι αἱ βορεοδυτικαὶ ἐπαρχίαι κατέχονται ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν· τὸ βασίλειον τοῦ Οὐδ ἠγέρθη ὅλον, τὰ εἰς Λαχόρην καὶ Μολτὰν στρατεύματα ἐπανέστησαν, ἡ ἐπαρχία τοῦ Δεκὰν διάγει ἐν πλήρει ἀνταρσίᾳ, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τσίταγκογκ καὶ εἰς Βιρμάνην ἐξερράγησαν ταραχαί, εἰς Κάρνατιτς ἐπικρατεῖ δεινὴ στάσις. Καὶ εἰς τὸ κυβερνεῖον τῆς Βομβάης ἐπέσκηψαν ταραχαί. Εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὑπάρχουσιν ὀλίγα στρατεύματα, καὶ ταῦτα διεσπαρμένα καὶ οὐδὲν δυνάμενα νὰ πράξωσιν. Ἡ κυβέρνησις ἔπεμψε πλοῖα εἰς τὴν νότιον Ἀφρικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν, ἵνα παραλάβωσιν ἐκεῖθεν στρατεύματα, περιμένεται δὲ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ τὸ κατὰ τῆς Κίνας πεμφθὲν στρατιωτικὸν σῶμα· ἂν τὰ στρατεύματα ταῦτα δὲν καταφθάσωσιν ἐγκαίρως, θέλομεν ὑποφέρει τὰ πάνδεινα ».

— Ἡ συνέντευξις τῶν δύο Αὐτοκρατόρων Ναπολέοντος Γ'. καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. γενήσεται ἐν Δαρμαστάτῃ περὶ τὰ μέσα τοῦ παρόντος μηνός. Σκοπὸς δὲ τῆς συνεντεύξεως ταύτης εἶναι, ὡς λέγουσιν, ἡ ἐπιθυμία τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ὅπως ἐλαττώσῃ τὰς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικὰς δυνάμεις, ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐλάττωσις δὲν θέλει εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς Αὐτοκρατορίας του. Ἑκάτερος τῶν Αὐτοκρατόρων συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ του. Εἷς δὲ τῶν περιφημοτέρων ζωγράφων ἀποστέλλεται εἰς Δαρμαστάτην, ὅπως εἰκονίσῃ τὴν συνέντευξιν ταύτην.

— Τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις ληφθεῖσαι ἐκ Μολδαΐας ἀναγγέλλουσιν, ὅτι αἱ νέαι ἐκλογαὶ ἤρχησαν τὴν 31ην Αὐγούσου εἰς τὰς Ἐπαρχίας. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν λέγεται διάφορον τοῦ τῶν προηγουμένων· ὅπως ὅμως ἐκφέρωμεν ἀκριβῆ γνώμην, ὀφείλομεν νὰ ἀναμείνωμεν τὸ τέλος τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος Κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας ἐξελέχθησαν οἱ Βουλευταὶ τοῦ Κλήρου καὶ τῶν μεγάλων ἰδιοκτητῶν. Μόλις τὸ ἓν τέταρτον ἐκ τῶν πρηγουμένων Βουλευτῶν ἐξελέχθη.

(Βυζαντίς).

— Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον τῆς Ἀγγλίας ἀνήγγειλε πρὸς τὰς ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένας ἐφημερίδας, ὅτι τοῦ λοιποῦ εἰς μόνην τὴν ἐφημερίδα « ὁ Χρόνος » θέλει διαβιβάζει ὅσας λαμβάνει ἐξ Ἰνδιῶν εἰδήσεις, καὶ παρ' αὐτοῦ δύνανται νὰ λαμβάνωσιν αὐτὰς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες. Διὰ τὴν προτίμησιν ταύτην τοῦ Χρόνου παρεπονέθησαν πικρῶς πολλαὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων· ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ τὸ μέτρον τοῦτο διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ χορηγῇ ἀντίγραφα τῶν εἰδήσεων εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας.

— Ἐν ἔτει 1846 τὸ Δελλῦ εἶχεν 25, 611 οἰκίας, 9, 945 ἐργαστήρια, 261 τσαμία 261 ναοὺς, μίαν Ἐκκλησίαν Χριστιανικὴν, 678 βρύσεις καὶ 196 σχολεῖα. ὁ δὲ πληθυσμός του συνέκειτο ἐξ 137, 977 ψυχῶν. Ἐκ τούτων δὲ Χριστιανοὶ μὲν ἦσαν 327, Μωαμεθανοὶ δε 66, 120, καὶ Ἰνδοὶ 71, 539.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος « Ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων. »

Σμύρνη 28 Αὐγούστου 1857.

Μεταξὺ τῶν ἀξιολογωτέρων τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν εἶναι δίκαιον, νομίζομεν, νὰ καταταχθῇ καὶ ὁ νῦν Διοικητὴς Σμύρνης, Μουσταφᾶ πασᾶς, περὶ οὗ θέλομεν ποιήσει λόγον καὶ ἄλλοτε, ἀφοῦ μάθωμεν καταλεπτῶς τὰ περὶ αὐτοῦ. Ὁ Διοικητὴς οὗτος ἀγαπᾷ καὶ περιποιεῖται τοὺς Ἕλληνας, εἶναι εὐκατάστατος καὶ μεγαλοπρεπὴς τὸν τρόπον, εὐγενὴς πρὸς πάντας, ὅσοι πλησιάζουσιν αὐτὸν, καὶ προσπαθεῖ πάντοτε, ὅσον δύναται, διὰ τὴν ὠφέλειαν τοῦ τόπου, ὅπερ τιμᾷ καὶ αὐτὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει.

Ἀπό τινων ἡμερῶν ἐλθὼν ἐδῶ ἐκ τῆς Σύρου ὁ γενναῖος Ἕλλην Συνταγματάρχης Γιάννης Κώστα διὰ κληρονομικὰς ὑποθέσεις, ἐχρειάσθη πρὸς ἐπιτυχίαν δικαιοσύνης νὰ προσέλθῃ εἰς τὰ Προξενεῖα καὶ τὸν ῥηθέντα Διοικητὴν, τοῦ ὁποίου τὴν γνωριμίαν δὲν εἶχεν. Ὁ ἀγαθὸς Διοικητὴς οὐ μόνον ὑπεδέχθη φιλοφρόνως καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς τὸν Ἕλλην ἀξιωματικὸν, ἀλλ' ἐπρόσφερεν αὐτῷ καὶ ἵππον ἐκ τοῦ ἰδίου σταύλου καὶ συνοδίαν διοικητικὴν, ὁσάκις θελήσῃ ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὰ χωρία πρὸς διασκέδασιν. Περιπλέον εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἤθελε προσκαλέσει αὐτὸν εἰς οἰκιακὸν συμπόσιον, ἂν δὲν ἐμποδίζετο ἀπὸ θλίψιν οἰκιακὴν διὰ ἐπισυμβάντα τινὰ θάνατον συγγενικόν.

Ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος καὶ εὐγνωμονῶν διὰ τὸν εὐγενῆ τρόπον τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ τοῦ λοιποῦ, ὡς φίλον ἰδιαίτερον, φημίζων αὐτὸν κατὰ πᾶσαν περίστασιν. Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον καὶ οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες ἔμποροι, ἰατροὶ καὶ ἄλλοι, ἐπαινοῦσι τὸν νῦν Διοικητὴν, ὡς φιλόφρονα καὶ φιλοδίκαιον, ἄξιον τοιαύτης πόλεως προστάτην καὶ βοηθόν.

Ὁ Χριστιανικὸς λαὸς τοῦ τόπου φαίνεται ὡσαύτως πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ, ἔχων πᾶσαν ἐλευθερίαν κατὰ τὰ θρησκευτικὰ, καὶ ἀναπαυόμενος εἰς τὰς περὶ εὐταξίας τοῦ τόπου καὶ τῆς πρεπούσης δικαιοσύνης ἀόκνους φροντίδας τοῦ Διοικητοῦ.

Ὁσονούπω ἡ Ἀγγλικὴ ἑταιρία ἐπιχειρεῖ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Ἀϊδινίου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον, ὡς λέγεται, θέλει ὠφεληθῆ πολὺ καὶ ἡ Σμύρνη καὶ τὸ ἐσωτερικόν. Τὸ Ἀϊδίνιον λέγεται, ὅτι εἶναι ἡ παλαιὰ Τράλλις, πόλις τότε μεγάλη καὶ πλουσία. Ζητοῦνται εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου πολλοὶ ἄνθρωποι, καὶ πολλοὶ Ἕλληνες ἀργοὶ δύνανται νὰ εὕρωσιν εἰς αὐτὸν καλὴν ἐνασχόλησιν, ὑπηρετοῦντες τιμίως καὶ ἐπιμελῶς.

Πρῶτος ἐφάνη ἐνεργητικὸς ὁ Διοικητὴς τῆς Σμύρνης ὡς πρὸς τὸν Σιδηρόδρομον, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι πολὺ ἀξιέπαινος ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς.

Εἷς Ἕλλην Φ. Χ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πρὸς τὸν Αἰῶνα γράφουσιν ἐκ Λονδίνου τὰ ἑξῆς περὶ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν, περιεχόμενα εἰς τὸ φύλλον αὐτοῦ τῆς 9ης Σεπτεμβρίου.

« Ὁ ἐν Ὀλδερμβούργ ἀνταποκριτής μου κατόπιν ἑορτῆς μοὶ πέμπει ἐκείνην τῆς εἰς τὰ ἐκεῖσε αἰσίας ἀφίξεως καὶ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας ἔκθεσιν. Ὁ Λαὸς ὑπερεκτιμῶν τὰς ποικίλας ἀρετὰς καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς, τὴν ἐδέχθη μετ' ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ, εἰς τρόπον, ὥστε ὁ Μέγας Δοὺξ (ὁ ἀδελφός της) ἐξελθὼν εἰς τὸν ἀνακτορικὸν ἐξώστην, εὐχαρίστησε τὸν λαὸν του διὰ τὴν εὐγενῆ ταύτην συμπάθειάν του. εἰς Παρουσιασθέντος τὴν Ἄνασσαν τοῦ Πρέσβεώς μας Κ. Τρικούπη, ἐδέχθη τοῦτον λίαν φιλοφρόνως; αὕτη, μὲ τὴν συνήθη χαρακτηρίζουσαν αὐτὴν εἰλαρότητα. Ἡ συνομιλία αὐτῶν διήρκεσε περὶ τὰς δύω ὥρας καὶ ἡμίσειαν, καθ' ἣν δὲν ἔπαυσε λαλοῦσα ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος· ὁμιλοῦσα δὲ περὶ τοῦ Διαδόχου, ἀπήγγειλε τοὺς ἐφεξῆς ἀξιομνημονεύτους λόγους, οἵτινες ὀφείλουν νὰ χαραχθῶσιν εἰς τοῦ Ἕλληνος τὴν καρδίαν. « Ὁ Διάδοχος, » Κύριε Πρέσβυ, πρέπει νὰ βαπτισθῇ συμμορφούμενος πρὸς » τὰς διακαεῖς τοῦ Ἔθνους του εὐχάς. Ὅσον δὲ ἀποβλέπει » ἡμᾶς, ἐβαπτίσθημεν ἤδη ἄλλως. . . . » Ἐν τῇ ἐν Βερολίνῳ διαμονῇ αὐτῆς ἐγνώρισε τὸν Ῥῶσσον Αὐτοκράτορα, τὴν Σύζυγόν του καὶ Μητέρα του, αἵτινες ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν ἀνέβαλον τὸ διὰ Πετρουπολιν ταξείδιόν των, ἵνα μόνον ἴδωσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν Βασίλισσαν τῶν Ἑλλήνων. Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος μεταβαίνει ἡ Α. Μ. εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Βαυαρικῆς Αὐλῆς εἰς Μόναχον, ὅπερ ἐν καιρῷ σᾶς ἐσημείωσα. Αἱ δὲ ἐνέργειαι καὶ προσπάθειαί της ἔσονται ὅλως Ἑλληνικαί, καὶ τοῦτο δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω μὲ τὸν πλέον ἐπίσημον τρόπον, οὐδόλως πτοούμενος οὐδ' αὐτὰ τὰ βέλη τοῦ «Ἑλλ. Μηνύτορος. Εἶναι ἤδη ἀξίωμα, ὅτι οἱ Πρ. Δουϊτπόλδος καὶ Ἀδαλβέρτος ἠρνήθησαν τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος· ὁ δὲ φιλέλλην Μαξιμιλιανός ἐπιθυμῶν τὴν ἀληθῆ εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισεν, ὅπως προσφέρῃ τὸν ἐννεαετῆ δευτερότοκον υἱόν του Ὄθωνα, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βαπτισθῇ οὗτος, συμφώνως μὲ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἡ μετάβασις ὅθεν τῆς Ἀνάσσης εἰς Μόναχον δὲν ἀφορᾷ ἄλλο, ἢ τὴν ταχεῖαν κατάβασιν Διαδόχου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Μετὰ λύπης ἀνέγνωμεν δὶς ἐπαναληφθέντα ἐν τῷ *Φάρῳ τῆς Ὄθρυος* πικρὰ παράπονα κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου πλοιάρχου Κυρίου Θ. Κιοσέ, Διευθυντοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοκινήτου « τὸ Πανελλήνιον», ὡς δῆθεν ἀδικήσαντος πολίτας τινὰς τῆς Ἀμφίσσης, οἵτινες ἀπελείφθησαν, ὡς μὴ προελθόντες ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι εἰς τὸ ἀτμοκίνητον. Καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰρημένου πλοιάρχου πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοκινήτων, καὶ ἐξ ἐπιβατῶν παρευρεθέντων εἰς τὸ ἀτμοκίνητον κατὰ τὸν διάπλουν ἐκεῖνον, ἐπληροφορήθημεν, ὅτι πάντη ἄδικα εἰσὶ τὰ παράπονα ταῦτα κατὰ τοῦ πλοιάρχου· διότι οὗτος κατὰ πρώτιστον λόγον ὀφείλει εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ προσέχῃ, μὴ βλάψῃ τὸ ἀτμοκίνητον ἐκ τῆς ἀκαίρου βραδύτητος· καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολος ἡ ἐπιβίβασις εἰς τὰ ἀτμοκίνητα, ὅταν παρασκευασθέντα ἀνάγωνται ἀπὸ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος. Διὰ τοῦτο καθ' ἑκάστην σχεδὸν συμβαίνουσι τὰ τοιαῦτα εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἑρμουπόλεως, καὶ πολλοὶ πολλάκις ἀπελείφθησαν, ὑστερήσαντες ἀπὸ τῆς ὡρισμένης ὥρας. Ἄλλως τε ὁ εἰρημένος πλοίαρχος Κύριος Κιοσὲς ἐπαινεῖται παρὰ πάντων ὡς εὐπροσήγορος, καὶ πρόθυμος εἰς τὸ νὰ εὐκολύνῃ καὶ νὰ περιποιῆται τοὺς ἐπιβάτας. Ἀλλ' ἐάν ποτε ἡ θέσις, εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ ἀτμοκίνητον, δὲν ἐπιτρέπῃ νὰ χορηγήσῃ εὐκολίαν τινὰ ἢ βοήθειαν, εἶναι δίκαιον νὰ κατακρίνηται ὁ πλοίαρχος διὰ τοῦτο; Καὶ εἰς ἡμᾶς συνέβη τοιοῦτόν τι ἐν Πειραιεῖ πρότινων ἐτῶν, καὶ ἐνταῦθα, ὡς προείπομεν, συχνότατα συμβαίνει· καὶ ἐνίοτε μὲν ἡ θέσις, εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ ἀτμοκίνητον, ἐπιτρέπει εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ χορηγήσῃ εὐκολίαν τινὰ εἰς τοὺς ἐπιβάτας· πολλάκις ὅμως εἶναι ἀδύνατον νὰ γείνῃ τοῦτο ἄνευ κινδύνου τοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ ἀτμοκινήτου, διὰ τὸ ὁποῖον βαρυτάτη ἐπίκειται αὐτῷ εὐθύνη. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι τὰ ἀτμοκίνητα ἔχοντα ὡρισμένας τὰς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεώς των, καὶ προκηρύττοντα αὐτάς, δὲν δύνανται νὰ παραμένωσι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐπιβατῶν· καὶ ἑπομένως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐφαρμόζεται κατὰ γράμμα ἡ κοινὴ παροιμία « ὁποῦ θέλει νὰ μισεύσῃ στὴν ἀκρογιαλιὰν καθίζει ».

— Παντὸς ἐπαίνου ἀνωτέρα εἶναι ἡ δραστηριότης καὶ ὁ ζῆλος, μεθ' οὗ ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοκινήτων ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἐθνωφελοῦς ταύτης ἐπιχειρήσεως. Δύο τῶν μελῶν αὐτῆς, οἱ Κύριοι Ἠλίας Κεχαγιᾶς καὶ Κων. Βολανάκης ἀπῆλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὰ ἐκεῖ πωλούμενα ἀτμοκίνητα, καὶ ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν συμφέρῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν· εἰ δὲ μή, θέλουσι προμηθευθῆ ἐκ τῆς Ἀγγλίας.

— Ἡ Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν ἀναγγέλλει, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐφρόντισε νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα Β. Γυμνάσιον, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν Ναυπλίᾳ, τὰ εἰς διδασκαλίαν τῆς Φυσικῆς χρησιμεύοντα πειράματα· ἀκολούθως δὲ θέλει χορηγήσει τοιαῦτα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Γυμνάσια.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνέστη κατὰ τὸ ἀρξάμενον Συνοδικὸν ἔτος ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἐπισκόπων, Θήρας Ἱεροθέου, Νάξου Παρθενίου, Γόρτυνος Φιλοθέου, καὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Διονυσίου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διαρκοῦς αὐτῆς Προέδρου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν.

— Πρό τινων ἡμερῶν ἡ ποιότης τοῦ ἄρτου φαίνεται ὀπωσοῦν βελτιωθεῖσα· ἡ τιμὴ ὅμως αὐτοῦ διαμένει πάντοτε ἡ αὐτή, τουτέστι 45 λεπτὰ ὁ τῆς πρώτης λεγομένης ποιότητος.

— Μπετσάκης τις ἔγραψεν ἐν τῇ « Ἀθηνᾷ » πολλὰ καὶ παντοῖα κατὰ τοῦ Ἀστυνόμου Ἑρμουπόλεως Κυρίου Κολιοπούλου, οὐδεμιᾶς ἐχόμενα ἀληθείας, ὡς ἐπληροφορήθημεν. Ὁ Κύριος Ἀστυνόμος κατήγγειλε τὸν γράψαντα, καὶ τὸ Δικαστήριον θέλει ἀποφασίσει περὶ τοῦ ἀξιοποίνου, ἢ μή, τῶν γεγραμμένων.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Ἀμάλθειαν τῆς 6 Σεπτεμβρίου τὰ ἑξῆς.

ἘΚ ΠΡΟΥΣΗΣ. — Εἰς τὴν Προῦσαν συνέβη κατ' αὐτὰς τραγικόν τι καὶ λυπηρότατον, περὶ οὗ γράφουσιν ἐκεῖθεν πρὸς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἑξῆς.

« Μετὰ πολλῆς λύπης λαμβάνω τὸν κάλαμον διὰ νὰ διηγηθῶ σειρὰν τρομερῶν κακουργημάτων, τὰ ὁποῖα διεπράχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ διὰ τὴν ὠμότητά των ἀνακαλοῦσι τὰς τραγικὰς καὶ αἱματηρὰς σκηνὰς τῶν παλαιῶν χρόνων.

« Τὴν Παρελθοῦσαν Δεύτεραν (26 Αὐγούστου) περὶ ὥραν ἑσπερινὴν πέμπτην, Τοῦρκος κατεχόμενος ἀναμφιβόλως ὑπὸ μανιώδους παραφροσύνης ἐξέρχεται ἐκ τινος Τεκκὲ, καὶ ὡπλισμένος μὲ μάχαιραν διέρχεται Ἀρμενικὴν συνοικίαν πολυανθρωποτάτην, ὅπου ἄνευ τῆς παραμικρᾶς αἰτίας ἀρχίζει τρομερὰν σφαγὴν, φονεύων τοὺς τυχόντας, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία.

« Ἡ προσβολὴ εἶναι τόσον ἀπροσδόκητος, ὁ τρόμος τόσον πολύς, ὥστε οἱ κάτοικοι ὡς ἀπόπληκτοι ἀφίνουσι νὰ σφαγῶσι χωρὶς ἀντίστασιν. Ὁ δὲ μανιώδης ἄνθρωπος, ἀφίνων ὀπίσω αὐτοῦ μακρὸν ὁλκὸν αἵματος, διατρέχει ὅλην τὴν συνοικίαν καὶ φθάνει εἰς τὴν ἐπισκευαζομένην γέφυραν τοῦ Σεάτμπαση, ὅπου τρία νέα θύματα πίπτουσιν ὑπὸ τὰς πληγάς του.

« Ἠκολούθει τὴν φονικήν του πορείαν, ὅτε ἐργάται τινὲς, ἀποτινάξαντες τὴν νάρκην των, ὥρμησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ φοβερὰν ἀντίστασιν κατώρθωσαν νὰ τὸν καταπονήσωσι καὶ παραδώσωσιν εἰς χεῖρας τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.

« Τὰ θύματα εἶναι πολυάριθμα. Ἐμετρήσαμεν ὀκτὼ πτώματα, ἐν οἷς οἰκογενειάρχαι καὶ μικρότατα κοράσια, ὧν δὲν ἐφείσθη ὁ μιαρός.

« Οἱ πληγωμένοι εἶναι πολὺ περισσότεροι, καὶ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἔρχονται νὰ μᾶς εἴπωσιν ὅτι ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἀπέθανον ἀπὸ τὰς πληγάς των, ἀφήσαντες εἰς τὰς οἰκογενείας των θλῖψιν, ἐρήμωσιν καὶ παντελῆ ἀπορίαν.

« Διερχόμενοι τὸ θέατρον τοῦ φονικοῦ τούτου δράματος ἠσθάνθημεν εἰλικρινῆ θλῖψιν διὰ τὴν γενικὴν ἀπουσίαν τῆς τοπικῆς ἐξουσίας· οὔτε ζαπτιὲς οὔτε καβάσης οὔτε στρατιώτης ὑπῆρχε, διὰ νὰ δώσωσιν εἰς τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν κατὰ τὴν δεινὴν ἐκείνην ὥραν ἠθικήν τινα βοήθειαν διὰ τῆς παρουσίας των.

« Ὅτε ὁ Ἀαλῆ πασᾶς ἦτο διοικητὴς Προύσης, εἶχε γνωρίσει τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συστηθῶσι φυλακαὶ εἰς ὅλα τὰ προάστεια τῆς πόλεως, διά νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Τὰ φρόνιμα ταῦτα μέτρα ἠκολούθησεν ὁ Ναμὶκ πασᾶς.

« Σήμερον, εἴτε δὶ ἔλλειψιν ἱκανῆς δυνάμεως, εἴτε διὰ πεποίθησιν ἐντελοῦς ἀσφαλείας, σκληρῶς ψευδομένην διὰ τῶν κακουργημάτων τούτων, δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τοιαύτας ὠμότητας. Ἐὰν εἰς τὸ Μολλὰ Χαράπ ὑπῆρχον φύλακες ὡς προτοῦ, ὁ φονεὺς ἐδύνατο νὰ συλληφθῇ κατ' ἀρχὰς τῶν κακουργημάτων του, καὶ δὲν ἠθέλομεν θρηνεῖ τόσον τρομερὰ παθήματα ».

— Διὰ Β. διαταγμάτων τῆς 30 Αὐγούστου, 2 καὶ 4 Σεπτεμβρίου

Ὁ Σχολάρχης τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἑλλην. σχολείου τῆς βορείου πλευρᾶς Κ. Χ. Δραγάτσης μετετέθη κατ' αἴτησίν του λόγῳ ὑγείας ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Σίφνου.

Ὁ Σχολάρχης Πειραιῶς Κ. Γ. Βιώνης μετετέθη εἰς τὴν σχολαρχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολίου Ἀθηνῶν βορείου πλευρᾶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Κ. Δραγάτση.

Ὁ ἐν Σίφνῳ Ἑλληνοδιδάσκαλος Γ' τάξεως Κ. Ν. Σπεραντζας μετετέθη ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον Μήλου ἀντὶ τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου Κ. Μενελάου Δαπόντε, διοριοθησομένου εἰς ἄλλην θέσιν.

Ὁ Σχολάρχης Σπάρτης Κ. Π. Ἰωαννίδος μετετέθη ὡς Σχολάρχης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον Πύργου.

Ὁ Σχολάρχης Πύργου Κ. Χ. Α. Παπανικολάου μετετέθη ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰς Αἴγιον.

Ὁ ἐν Αἰγίῳ Ἑλληνοδιδάσκαλος Γ'. τάξεως Κ. Γ. Καμαριώτης μετετέθη εἰς Σπάρτην καὶ διορίζεται αὐτόθι Σχολάρχης.

Ὁ ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ Β'. τάξεως Ἑλληνοδιδάσκαλος Κ. Μ. Παπαδόπουλος μετετέθη ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰς Πόρον ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰακώβου Γκιὼν παραιτηθέντος.

Ὁ ἐν Πύργῳ Ἑλληνοδιδάσκαλος Β'. τάξεως Κ. Κων. Λεόντιος μετετέθη ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰς Ἐπίδαυρον Λιμηρᾶν.

Ὁ τελειοδίδακτος τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος Κ. Κων. Μάτσας διωρίσθη Καθηγητὴς τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Τριπόλεως ἀντὶ τοῦ Κ. Σταθοπούλου, διορισθησομένου εἰς ἄλλην θέσιν.

Ὁ μέχρι τοῦδε Ἑλληνοδιδάσκαλος Β'. τάξεως ἐν Ἀταλάντῃ Κ. Δ Βώδεινος καὶ ὁ μέχρι τοῦδε Β'. τάξεως Ἑλληνοδιδάσκαλος ἐν Χαλκίδι Κ. Χ. Βορειόπουλος μετετέθησαν ἐναλλὰξ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ.

Ὁ μέχρι τοῦδε Ἑλληνοδιδάσκαλος Γ. τάξεως ἐν Ἄνδρῳ Κ. Ν. Κουλούρης καὶ ὁ μέχρι τοῦδε Ἑλληνοδιδάσκαλος Γ'. τάξεως ἐν Νάξῳ Κ. Θ. Γαϊτάνος μετετέθησαν ἐναλλὰξ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ.

Ἐπίσης μετετέθη ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος Β'. τάξεως Κ. Α. Πετρόπουλος ἀπὸ Οἰνοῦντος εἰς Πειραιᾶ.

Ὁ Γ'. τάξεως Ἑλληνοδιδάσκαλος Κ. Ν. Παπᾶ Χατζῆς διωρίσθη εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι Ἑλληνικὸν σχολεῖον.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ.

Ὅταν ἄλλοτε τῆς Ῥώμης σὲ ἐκράτουν ὁπλοφόροι,
Μόλις ἤρχισας νὰ θάπτῃς τὴν ἰσχὺν τῶν νικητῶν,
Σε ἐρήμωσαν οἱ Γότθοι. σὲ κατέσχον σταυροφόροι,
Καὶ κατέπεσας θρηνοῦσα, ἔμπροσθεν τῶν ἱπποτῶν.

Ἀφοῦ πρότερον ὑπέστης τὰς σκληρὰς λεηλασίας,
Σ' ἥρπασαν τραυματισμένην τύραννοι ὀθωμανοί,
Καὶ ἐνῷ σὲ ἐξηπάτων οἱ στρατοὶ τῆς Ἐνετίας,
Σὲ κατέσφαζαν ἀσπλάχνως αἱμοβόροι Ἀλβανοί.

Τέλος φθάνει ὁ Ἰβραΐμης, λύσσαν πνέων σὲ προσβάλλει,
Πυρπολεῖ τ' ἁγνά σου δένδρα μὲ τὰς φλόγας τοῦ πυρός,
Καὶ νεκρὰν σὲ βαρυπνίγει τῶν Ἀράβων ἡ ἀγκάλη,
Πῶς ἐπέρασαν οἱ χρόνοι! πῶς παρῆλθεν ὁ καιρός!

Ὅπου ἔπεσεν ἡ τέφρα τῆς ἀειθαλοῦς ἐλαίας,
Εἰς τὸ πεῖσμα τῶν βαρβάρων ἀνεβλάστησαν ἑπτά,
Ὅπου ῥίπτεται τὸ βλέμμα, καὶ συκέας καὶ μωρέας
Καὶ ἀμπέλους, καὶ σιτῶνας, πανταχόθεν ἀπαντᾷ.

Ἰδοὺ πάλιν εἶσ' ὡραία, πάλιν ἔγεινες ἀνδρεία,
Εἰς τὴν ὄψιν σου θαυμάζουν τῆς Εὐρώπης οἱ τρανοί,
Καὶ στεφάνους ἀμαράντους σοῦ προσφέρ' ἡ γεωργία,
Χαῖρε, Χαῖρε, Μεσσηνία! προσφιλής μου καλλονή.

Ἐν Τίμιοβᾳ τῶν Καλαμῶν,
τῇ 15 Αὐγούστου 1857.

Δ.

(Μεσσηνία.)

(Ἕπεται Δικαστικὸν Παράρτημα.)

Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.